

Vad man roade sig med som barn 'när mormor var liten'

Sitter vid datorn och skriver. Balkongdörren är öppen. Barnen syns inte där bakom träden, men det hörs vattenplask och deras glada skratt. Man skulle kunna tro att det finns en liten sjö här i närheten. Det får mej att tänka på min egen barndom. Både små och stora hade mycket blygsamma krav på nöjen under 50-talet. Radion fanns förstås och Folkparkerna och biograferna. Mot slutet av 50-talet kom TV:n.

Vi som var födda på 40-talet var väldigt många. Det kryllade av barn och vi fick roa oss på egen hand. och det kunde vi. Mestadels var man utomhus hela dagarna, sommar som vinter. Man blev inropad för att äta och sedan försvann man ut igen.

På våren när gungorna sattes upp blev det ofta kiv om att få gunga. Några barn lät sig inte rubbas när de väl lagt 'rabarber' på en gunga. Men man kunde muta sig till att få gunga en stund om man 'betalade' med en trave av mamas goda pepparkakor.

Kan ni tänka er att det fanns en man som var anställd att åka runt på sin stora motorcykel och vakta parkerna och 'låsa' alla gungorna i Västerås varje kväll. Han snodde ihop ett par gungor åt gången och läste dem med en kedja och hänglås!!! Undrar vad som hade hänt om man råkade gunga när det blivit mörkt?

Rutschbanor, gungbrädor och karuseller var igång hela tiden. Sanden yrde i sandlådorna. Små och större bollar var hela tiden i luften. Hopprepen svängde och 'hoppstenarna' föstes från ruta till ruta av ivriga fötter i 'hoppbagarna' som man ritat på asfalten eller direkt i gruset.

Ibland bytte flickorna bokmärken med varandra eller lekte med pappersdockor eller vanliga dockor. Pojkarna hade sina Märklintåg och Meccanolådor, d.v.s. byggbitar av metall som de kunde skruva ihop till olika saker.

På vintrarna var det alltid mycket snö. Om vi inte byggde snölyktor eller igloos åkte vi skidor eller skridskor. Det fanns isbanor överallt i stan och Parkförvaltningen lät även spola iskanor där det fanns lämpliga backar. Mina första skridskor var ett par 'halvrör'. De skruvades fast på pjäxorna med en speciell nyckel sedan drog man åt remmarna så fötterna domnade bort. Snart därpå fick jag ett par vita konståknings-skridskor och då gick det fint att göra både piruetter, 'skjuta hare' och små hopp. Sparkstöttingar och kälkar eller 'bobbar' som vi sa kom också till flitig användning.

På söndagseftermiddagarna lyssnade vi på programmet 'Snurran' med Gösta Knutsson och 'Morfar Ginko' och sedan Lennart Hylands 'Karusellen'. Där debuterade Gösta 'Snoddas' Nordgren med att sjunga 'Flottarkärlek' och blev 'världsberömd' i hela Sverige.

På söndagarna kunde man gå på matinébio. Tror det kostade 75 öre, sedan hade man 25 öre att köpa

godis för. Biograferna hette Grand, Odéon, Saga, Röda Kvarn och Skandia. Senare tillkom Royal, Prisma och Cinema.

Då televisionen kom hände det att radio&TVhandlarna satte ut TV-apparater i sina skyltfönster. Då stod det snart en skara och tittade intresserat på vad som än sändes. Bröderna Cartwright var ett TV-program som många tittade på. Var man lycklig ägare till en skivspelare köptes plattor med Bill Haley, Tommy Steel och Elvis och så de svenska artisterna Owe Thörnqvist, Jerry Williams, Lill-Babs och Siw Malmqvist med flera.

Sommartid gick man till Folkets Park. Säsongen började med att 'förstamajttåget' hade parken som slutstation. Hur kallt det än var då skulle man ha knästrumpor och nya tunna värkappan när man stod och tittade på 'tåget'. Egentligen började det redan kvällen innan med en valborgsmässobrasa och fyrverkerier utanför parken.

Om somrarna fanns 'Måndags-träffarna' i Folkets Park. Det var Adolf Andersson, Park-Anders som han kallades, som hittade på dem för att roa västeråsborna. Där kunde talangfulla barn få uppträda eller så kom Grodan Boll och Kalle Stropp, Malmstenstruppen, Furuviksborna eller någon populär artist och framträdde. T.o.m. självaste Louis Armstrong kom på besök 1952. I 'parken' fanns olika åkattraktioner, som lilleputtåget, karuseller och

Ingers tankar

radiobilar. Det var ett begärligt sommarjobb för de större pojkarna att få köra lilleputttåget.

På helgerna var det alltid något artistbesök i parken. Efteråt var det dans för de vuxna på 'logen' eller i 'Blue Haven', som den moderna dansbanan hette. Även i Rotundan var det dans då och då. Säsongen i parken avslutades med en maskeradkväll i augusti. Då sattes det upp extra lyktor i träden och drakfamiljen i den lilla dammen lystes upp inifrån av lampor så de såg extra skräckinjagande ut.

Nutidens barn har ett överflöd av leksaker, cyklar, sportartiklar och elektroniska grejor. De som bor i villor och radhus har dessutom egna studs mattor och badpools. De är vana globetrotters och är väl förtrogna med alla världsartister och allt som är 'inne' för dagen. De hanterar telefoner, datorer och 'paddor' med

självklar säkerhet och ägnar eoner av tid åt olika datorspel. Men de verkar inte ha så mycket kontakt med andra barn om det inte sker genom 'chattande'.

Deras veckor är noga schemalagda med olika aktiviteter som ordnats för dem. Ofta blir de skjutsade med bil till de olika begivenheterna. Det mesta de ägnar sig åt kräver särskild utrustning och är förknippat med kostnader för speciella kläder, resor och klubbavgifter etc. Kan undra vad den uppväxande generationens barn ska behöva för att de ska känna att de har roligt och en meningsfull barndom.

5 juli 2020.

Inger Klintberg Danielsson